

Михаил Вичуръ
№ 68 —

и само въ твоѣта хижа найдохъ истина и благополучіе., По томъ ся раздѣлиха, като проливаха слезы. Докторъ-атъ, и като премина доволно поле-то гледаше юще добраго Парія, кой го съдеше подъ едно древо, и си движеше рудѣте за знакъ на косядній поздравъ.

Като ся врати въ Калкута отпилися камъ Саудернагоръ, и отъ тамо въ Англія. Достигна въ Лондонъ, вручи девятьдесеть свои балы на рукописъ-те Предсѣдателю на Царската Компанія, кои-то ги заключи въ Бретанскій Музей, съ кои-то ся занимаватъ даже до двесь мудрецы-те и вѣстникописатели-те, и даватъ говоръ на преводы, на похвалы, на укоренія на бѣсѣдованія на критики, на квижицы; а ещъ истый Докторъ, задержалъ за себя си тры-те отговори на Парія-та за истина-та. Многожды пушилъ съ трубка-та му, и като го пытали що полезно нащаче е научилъ въ свои-те путешествія, отговарялъ: "Треба да ся тражи истина-та съ просто сердце; само въ естество-то ся нахожда, и само на добры-те людіе треба да ся казува., На тія приложилъ: "Благополученъ е оный кой-то е получилъ добра жена.,

КОНЕЦЪ.

Д. С. М. П. М. О. С. С.